

דברי חכמה

גיליון מס. 2678 * כ"ט בתמוז תשפ"א * 9 ביולי 2021

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

73

כפר הנשיא

מזל טוב כפר הנשיא יום הולדת ה 73

נחגוג את חג המשק ביום שישי 16.7.2021

התכנסות באמפי השעה 20:00
תחילת המופע בשעה 20:30

באהבה להתחלה

שילוב של מסך ובמה, צעירים ומבוגרים,
שירה, תנועה וצחוק.

לאחר מכן כיבוד בבריקה:
קפה חם וקפה קר, ברד לילדים,
אלכוהול למבוגרים, עוגות ופירות.
לילדים just dance באמפי
ובהמשך סרט באמפי.

בואו לחגוג 73ותא

הערות קטנות בצד

- לצערנו הבראנצ' בוטל עקב איומי הקורונה
- נשמח לכל מתנדב/ת שיכול/ה לעזור בפירוק
- הודעה על האירוע במשק ילדים תגיע בהמשך

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

פגישה עם ההנהלה:

סוף סוף חידשנו את מפגשי הציבור עם מנהלי הקיבוץ. בשבוע שעבר נפגשנו, קרוב לעשרים חברים עם יו"ר הקיבוץ, יוסי כ"ץ, המנכ"ל, אלי בן עמי, מנהל הקהילה, גל סער. בהמשך אני מביאה את תקציר הפגישה.

החשיבות בקיומן של פגישות כאלה הוא בעצם קיומן הסדיר. זאת ההזדמנות לקבל אינפורמציה מהנהלה, לא פתיחה לדיון באסיפה, אלא כשיחה של ערב, כאשר הנושאים אינם בוערים ולא נדרש לקבל החלטת אסיפה מיידית.

כל אחד מהנוכחים יכול לשאול, ולהביע את דעתו, ואכן הרבה שאלות עלו, ועל כולן קיבלנו תשובות.

להלן סיכום הפגישה הזאת, הראשונה אחרי שנה וחצי של סגרים. מעתה, אני מקווה שמפגשים אלה יתקיימו אחת לחודש וחצי עד חדשים.

במקום לשבת בבית ולקטר, בואו למפגשים אלה.

תמר וולפין

סיכום מפגש מנהלים עם הציבור

29.6.21

לאחר שנה וחצי שבה לא התקיימו המפגשים האלה (בעיקר בגלל הקורונה) שבנו לפגישה ראשונה עם אלי, יוסי, גל ורותי ג. (צמיחה דמוגרפית). חוץ מחברי ההנהלה היו בקהל קרוב לעשרים נוכחים.

התחלנו בסבב של שאלות ונושאים שהעלו החברים:

להלן השאלות שגל ענה עליהן:

- שאלה: מה קורה עם שמות הרחובות? תשובה: אנחנו בשלב של בדיקת הצעות מחיר לשלטים, כשייבחר המבצע הדוגמאות יוצגו לציבור.
- שאלה: בית העלמין – מצבות שחוקות, שאי אפשר לקרוא אותן. תשובת גל: האחריות היא על הקיבוץ או הוועד המקומי. כרגע התבקשה הצעת מחיר ל 8 מצבות שדרוש לחדש.
- שאלה: מצב השירותים בפארק זיו. תשובה: הפאב נסגר, ועל כן אין מי שייקח אחריות לשירותים, ולכן הם צריכים להיות נעולים.

- שאלה: לאן נעלם השלט בפארק (פארק זיו)? התשובה: הנושא ייבדק.
- שאלה: בריכת השחייה, סיימה את השנה שעברה בגירעון. איך מונעים גירעון גם השנה? תשובה: הגירעון לפני שנה נגרם בגלל הצורך להחליף את הרולד שהיה בחו"ל, החלפה שהייתה יקרה מאד, וכן בשל הקורונה שבגללה היו פחות הכנסות. השנה הרולד עובד לשביעות רצוננו, גל עוקב אחרי הביצועים הכספיים של הבריכה, ומלווה את אבי ר. ביזמות היפות שלו.
- שאלה: מה קורה עם ההסכמים של בתים משותפים? תשובה: בעזרת עורכת דין מעבדים כעת נוהל של יישוב סכסוכים. הנוהל יובא לאישור האסיפה לפני שיתחילו לפעול על פיו.
- שאלה: מה זה היטל השבחה, ולמה אנחנו צריכים לשלם אותו? תשובה: ההחלטה על היטל השבחה הייתה של הוועדה המקומית. 30 הקיבוצים בגליל העליון התאגדו בתביעה כנגד ההחלטה. הנושא מצוי בדיון משפטי.

שאלות שענה עליהן אלי:

- שאלה: שכונת הקרוונים – מה יהיה עם התושבים שגרים בה? תשובה: הקרוונים במצב מתפורר (הם עומדים כבר 30 שנה, לאחר שהיו אמורים לעמוד 10 שנים). מכיוון שמדובר על שכונה של צעירים, אשר עולה בקנה אחד עם הרצון שלנו ליצור גיוון אוכלוסיה בקיבוץ, הוחלט לבנות מחדש את הבתים על מקומם. אין בעיה של תב"ע, ובתשלום של שכר דירה סביר ניתן יהיה להחזיר את ההשקעה. הפרוייקטור: בארי פורת.
- שאלה: מה מצב המיזמים הפוטו-אלקטריים בקיבוץ? תשובה: התכנית למיזם הקרקעי הופקדה בוועדה המחוזית. מקווים שהתחלת הפרוייקט תהיה בעוד שנתיים. קולטי שמש על גגות – ממשיכים איפה שאפשר על מבני ציבור ומשק.

דיווח של אלי על הנושאים שבטיפולו:

- ההרחבה: תכנית הרחוב התחתון עברה לביצוע של החברה הכלכלית של מ.א.ג.ע. רותי דיווחה שיש כבר שמונה משפחות שהכניסו דמי רצינות. כל המשפחות תהיינה במעמד של חברות מלאה. התחלת הבנייה מתוכננת לספטמבר, נעשים מאמצים להשלים הסכמים ולעמוד בלוחות זמנים.
- תשתיות: הפרוייקט נעצר כי המענק שהובטח על ידי המדינה לא הגיע, בגלל שלא הייתה ממשלה ולא היה תקציב. עתה מקווים לקבל את המענק שכבר הובטח ונעצר כי לא הייתה ממשלה, אם יתקבל המענק הזה, ניתן יהיה לכלול בפרוייקט גם חידוש מערכת החשמל.

- תיירות: יש כמה פרוייקטים שנבדקים (חניון קרוונים וכפר נופש). התכניות יובאו לאישור הציבור בשלבים. קודם, כל מתווה יבוא לאישור עקרוני, ובשלב השני, יידרש אישור של התכנית המפורטת.
- חממה הידרופונית: הוקמה על ידי ליאור טיקוצ'ינסקי בשטח הערערים. החממה זכתה למענק של המדינה. העסק הוא של הקיבוץ וליאור מנהל אותו.

יוסי הוסיף כמה מחשבות כלליות, ובגלל קוצר הזמן, דיווח מפורט יותר יימסר בפגישה הבאה.

הנושא הוא עצמאות כלכלית של הקיבוץ.

אנו מצויים במצב של עצמאות כלכלית. זה אינו אומר שאנחנו עשירים, ומה גם שהעצמאות הזאת היא די שברירית. אנחנו זקוקים לרזרבה של 10 מיליון שח, אך בפועל הרזרבה שיש לנו היא חצי מזה.

עם זאת איננו בחובות, אשר אינם יכולים להיות משולמים על ידי העסקים. אנחנו חייבים לשלם פנסיות ולחדש את התשתיות, ובהמשך גם דרכים ומדרכות.

בהמשך כאשר נושא הפנסיות יהיה פחות מעיק, אנו מקווים לחלק פירות נכסים.

היום בכפר הנשיא 670 תושבים (הפירוט יימסר לקראת חג המשק).

הפגישה הבאה תתקיים בחודש אוגוסט, בשעות הערב בלב הקיבוץ תודה לאל, גל ויוסי על הנכונות להיפגש ולשתף אותנו.

סיכמה; תמר וו. שבת שלום.

מנהלים טובים הם תמיד גם מנהיגים.

כשמשו בווער בעצמותיכם כאש – לכו עליו!

“ראשית חכמה למנהיג כי הוא שיקבע את הדוגמה” סון טו.

“אף אדם אינו דגול דיו או חכם דיו כדי שמישהו מאיתנו ימסור גורלו בידיו. היחיד שיוכל להנהיגו או זה שיחדיר בנו את האמונה בכושרנו להנהיג את עצמנו”. הנרי מילר.

על רייטינג גבוה ועל כמה זה שווה

1. רייטינג הוא הערכה של אחוזי הצפייה בתוכנית טלוויזיה מסוימת, וסידור תוכניות הטלוויזיה בסדר פופולאריות יורד. לרייטינג חשיבות רבה בטלוויזיה המסחרית, בין השאר משום שהוא משמש בסיס לתמחור דקות שידור של פרסומת כלשהי או ערוץ מסוים, בהפסקות של תוכנית טלוויזיה.

ככל שהרייטינג גבוה יותר, כך יש לתוכנית יותר צופים, כלומר: יותר חשיפה, ולכן המחיר לשידור פרסומת בזמן זה יהיה גבוה יותר. אולם כשלתוכנית כלשהי או לערוץ מסוים יש רייטינג נמוך, הדבר עלול לסכן אותם בביטול עד כדי ירידה משידור. כלומר מוות.

2. טראפיק (Traffic) הינו מונח המתאר את תנועת הגולשים הנכנסת לאתר מסוים. טראפיק גבוה פירושו מספר רב של מבקרים, ולהפך.

מדובר בנושא מהותי לכל בעל אתר ברשת, שהרי הטראפיק הוא אחת הסיבות העיקריות לקיומו של האתר: ללא תנועת גולשים, גם האתר היפה והמוצלח ביותר לא ישיג את מטרתו אם אף אחד לא יראה אותו. כמו עץ שנפל בלב יער ואף אחד לא שמע אותו נופל. גם כאן היעדר טראפיק פירושו מוות במובן מסוים. ולפעמים במובן מסוים מאוד.

3. מלך הרייטינג

"משפיל גאים עדי ארץ, מגביה שפלים עדי מרום, מוציא אסירים ופודה ענווים..." (מתוך התפילה; נוסח ספרד)

מֶלֶךְ הַרִיטִינֵג נִמְצָא תְּלוּי בַּמִּקְלָחַת
בְּתֹא בִּבְיַת הַמַּעְצָר נִיָּצַן בְּרַמְלָה.

מֶלֶךְ הַרִיטִינֵג תָּלָה עֶצְמוּ בִּישִׁיבָה
מִבְּרֵז שְׁגָבָהוּ מִטֶּר אֶחָד,
בְּעֶזְרַת כָּבֵל שֶׁל קוֹמָקוּם חֲשָׁמְלִי.

בְּשָׁעָה שֶׁבַע בִּבְקֶר הַסּוֹהָרִים
נִכְנָסוּ פְּנִימָה לַבְּדִיקָה
דָּבְרוּ אֶתּוֹ וַיֵּצְאוּ דָּבְרוּ אֶתּוֹ וַיֵּצְאוּ

עַד שֶׁדָּבְרוּ אֶתּוֹ וַיֵּצְאוּ כַּעֲבָר
עֶשֶׂר דְּקוּת נִמְצָא תְּלוּי.

משפיל גאים עדי ארץ ,
מגביקה שפלים עדי מרום ,
כמה הרבה ריטנג היה לו בסוף.

באפלו ביל קודי ובעלי חיים נכחדים

1. בשנת 1863, כשהוא בן 17, התגייס באפלו ביל קודי לגדוד הפרשים השביעי של קנזס. הוא שירת בצבא עד 1872. בתקופת שירותו הצבאי שימש כסייר, עקב אחר אינדיאנים, ניהל פעילות קומנדו כאיסוף מודיעין, הנחת מארבים וצליפה ממרחק.

2. כמו כן דאג לאספקת בשר ביזונים על ידי ציד. בתפקידו כצייד דאג לאספקת בשר לעובדי מסילת הברזל קנזס-פסיפיק. בתוך שמונה חודשים בין השנים 1867–1868 הרג באפלו ביל קודי 4,800 ביזונים. עכשיו במילים - ארבעת אלפים שמונה מאות ביזונים בתוך שמונה חודשים!

3. "המערב הפרוע של באפלו ביל" היה מופע קרקס נודד שייסד, אשר כלל להטוטי רכיבה של בוקרים, אנדיאנים, מונגולים וערבים. כמו כן קליעה למטרה, שיחזור קרבות להשמדת ביזונים ואינדיאנים. במופע לקחו חלק גם אנני אוקלי ומנהיג אינדיאני ידוע בשם "פר רובץ". פר רובץ נהרג אחר כך בניסיון לשחרר את האינדיאנים מהשמורות. אבל זה כבר שייך לסיפור אחר.

4. יש עדויות המספרות על כך שבשנת 1876, במהלך סיור הופעות קירקף באפלו ביל קודי אינדיאני במהלך מופע כנקמה על מותו של גנרל ג'ורג' ארמסטרונג קסטר.

5. באפלו ביל קודי היה סלב אמריקאי שלאחר מותו הגיעו ניחומים למשפחתו מג'ורג' החמישי, מקיסר גרמניה וילהלם השני ומנשיא ארה"ב וודרו ווילסון.

6. לכן, למרות שבילדותי דמותו של באפלו ביל קודי הילכה עלי קסם, אם אני צריך לסכם את תולדות חייו של באפלו ביל קודי בחמש מילים עם סימן קריאה בסוף: היה חרא של בן אדם!

כל הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא; אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת. כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר; לא תשבע עין לראות ולא תמלא אֶזֶן מִשְׁמַע... (קהלת פרק א' ז-ח)

אבל האמת היא שלא

קהלת צודק -
בחיים כלם
רוצים להספיק.

להיות
גונחים בִּיאֻשׁ

שהזמן עובר,
להתבוסס
בהשלמת
מנוצחים,
שבין זה וזה
לא נספיק,
שעוד שנפנה זה
וכה הוא כבר
יחלף
ויהיה לאין.

אבל האמת
היא שלא
הזמן עובר,
אלה רק
אנחנו
החולפים.

הזמן
נצחי,
לתמיד
הוא כאן,
לעדאינסוף.

ואנו,
שפחדים
זה
שיחלף,
הנה
היינו
ולא
היינו
כדרך עין.

שבת של שלום

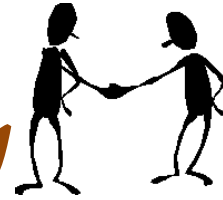
12.7 דוד אלמן	9.7 אולגה אילייב
יהלי יודאיקין	דבי אדות
13.7 מיכי חייט	אלון פרימוסט
שפרה מתתיהו	אליסה אוליארניק
אמה ליפשיץ	רומי חביבי
14.7 הרולד ואלך	משי מור
ליאור פרינץ	10.7 סיגל פרינץ
ג'ורג'ינה זלצמן	שקד פרנק אדלשטיין
שוהם מושקוביץ	11.7 ג'יסון פרלסון
15.7 משה גרשמן	אשר איילון
תובל דיין	

יום הולדת

- "להיוולד משמעו לקבל את העולם כולו במתנה..."
- "הנעורים הם מתנת הטבע, הגיל הוא יצירת אומנות..."
- "להזדקן זו חובה, להתבגר זו אופציה..."
- "יומולדת – כמו שפעת באה והולכת פעם בשנה..."
- "אתה יודע שאתה מזדקן כשהנרות עולים יותר מהעוגה..."
- "דיפלומט הוא אחד שתמיד זוכר ימי הולדת של נשים אבל לא זוכר את גילן."

נעים להכיר / מיכל אשחר

- השאלות זהות בכל שבוע,
- השאיפה היא
- להכיר את כל חברי הקהילה
- והשבוע – רות גולן
- גרה בשכונת הוותיקים.

איך הגעתי לקיבוץ

נולדתי בגרמניה, ואחרי ליל הבדולח משפחתי ברחה לצרפת. במהלך המלחמה הסתתרנו בשמבון, ואחריה חזרנו לעיר שלנו, שם היתה קהילה יהודית וציונית מפוארת. הייתי בתנועת הבונים וחונכתי לעלות לארץ. הכרתי את ז'ק, והתחתנו בצרפת, למרות שרצינו להתחתן כבר בישראל, אבל מכיוון שהייתי בת יחידה להורי, הם מאוד רצו להיות בחתונה, אז התחתנו כבר שם. היינו מיועדים לעלות לקיבוץ של יוצאי צרפת, אבל ישראל אבידור שהיה חבר קרוב מאוד של ז'ק, פגש במחנה טרום העליה את רחל אבידור מהגרעין בבריטניה. רחל לא רצתה לעזוב את האנגלים שלה, וישראל וז'ק רצו להמשיך ביחד, וכך הצטרפנו לגרעין האנגלי. עלינו לארץ באוניית מעפילים, הייתי כבר בהריון וזה היה לא פשוט. נלקחנו ע"י הבריטים לקפריסין שם היינו שבעה חודשים, ולאחר מכן למחנה בעתלית, שם נולד בני הבכור אורי. אחרי השיחרור מעתלית הגענו עם הגרעין לכפר בלום ובהמשך לכאן – למנסורה, במהלך מלחמת העצמאות.

מה אני עושה בחיים

- הרבה שנים עבדתי עם ילדים. עוד בצרפת עבדתי עם ילדים יתומים שחזרו ממחנות הריכוז, אחרי שעברתי הכשרה לכך בשוויץ. בקיבוץ במשך 10 שנים עבדתי עם כיתת עופר, ועד היום אנחנו מאוד קשורים. היתה אז מדיניות של החלפת עבודות כדי שכל אחת ואחד יוכלו לטעום מהתחומים השונים.

אז עשיתי הרבה דברים – מרפאת שיניים, מרכזת קניות, רכזת בריאות, רכזת עבודה, רכזת חברה, ועוד...
היום אני בפנסיה.

קרובי משפחה בקיבוץ

- בעלי ז'ק נפטר לפני 11 שנים.
בתי נורית ובעלה גבי,
נכדיי רינת ויגיל עם אשתו אורטל
- ניני ענבר (של רינת), יהב, נטע, טבע ונורי (של יגיל ואורטל)

כמה מילים על הקיבוץ

- פעם היו כאן רק אבנים ונחשים, ואוהלים. גרנו באוהל אני ובעלי כמעט 4 שנים. הילדים היו בבתי ילדים.
אני הייתי קיבוצניקית לא טובה, סבלתי מאוד מהלינה המשותפת, ועליתי על הבריקדות בשביל לשנות את זה. בין העבודות שלי, הייתי נוסעת לתל אביב והייתי מאוד פעילה למען לינה משפחתית. אז היה אסור לדבר על זה. רציתי לעזוב את הקיבוץ בגלל זה, אבל בעלי היה קיבוצניק שרוף ולא רצה לוותר על האידיאל של החיים כאן. בסופו של דבר היינו הקיבוץ השלישי, אחרי דגניה ולביא, שעבר ללינה משפחתית, מתוך 300 קיבוצים שהיו אז. אני מאוד גאה בכך שהצלחתי לעשות את זה. למי שהיו שייכים לקיבוץ הארצי בכלל היה אסור לדבר על זה, או לבוא לתל אביב בשביל לעסוק בכך. אז הם היו באים אלינו, לכאן, לשמוע, או שהיו לוקחים אותי לקיבוץ שלהם, לפעמים גם עד הנגב, כדי לתת שם הרצאה בנושא.
אני חושבת שכפר הנשיא הוא מקום מיוחד. לא הכל זהב ולא הכל טוב, אבל אני מברכת על מה שעשינו, מעריכה ומודה על איך שמטפלים בנו, הוותיקים, כל כך יפה.

משהו שאני רוצה לספר

קשה למי שלא חווה את הדברים לדמיין איך היה פה פעם. בלי כל העצים שיש היום, בלי המדרכות. תקופה מסויימת הייתי רכזת קניות, זו הייתה עבודה רצינית. לא היתה שום חנות באיזור, גם לא בראש פינה.

בשביל כל דבר קטן היה צריך לנסוע לחיפה, אפילו בשביל לפתח תמונות.

פעם בשבוע הייתי נוסעת, יום קודם הייתי יושבת במזכירות ומקבלת הזמנות: בגדים בשביל המחסן בגדים, מישוהו רצה כרית, או שטיח, ועוד הרבה דברים.

תמיד הייתי אומרת שבשביל ילדים ובשביל מבוגרים, המקום הזה הוא גן עדן. הייתה תקופה שקלטנו הרבה הורים של חברי הקיבוץ, שבאו מאנגליה להיות בסוף ימיהם עם הילדים כאן, במקום ללכת לבית אבות. הם קיבלו כאן טיפול מצויין – תמיד היו הראשונים בכל דבר שחילקנו, רהיטים, מקרר...

החגים שחגגנו היו משהו מיוחד. אני זוכרת את ליל הסדר שהיינו חוגגים, כל אחד היה יכול להביא מבחוץ כמה אורחים שהוא רצה, ובלי תשלום. היינו נשארים לשיר עד לפנות בוקר. אהבתי את זה מאוד.

• תודה רבה רות, נעים להכיר !

שאו ציונה

מילים: נח רוזנבלום לחן זאלודקובסקי

שְׁאוּ צִיּוֹנָה נֶס וְדָגֵל
דָּגֵל מַחְנֶה יְהוּדָה
מִי בָרָכָב מִי בָרָגֵל
נַעֲשֵׂ נָא לְאַגְדָּה.

יַחַד נִלְכָּה נָא נְשׁוּבָה
אַרְצָה אֲבוֹתֵינוּ
אֶל אֲרָצֵנוּ הָאֲהוּבָה
עָרֵשׁ יִלְדוּתֵנוּ.

שׁוּבוּ, שׁוּבוּ מִמָּרְחָקִים,
אַרְצָה אֲרָץ אֲבוֹת!
נוֹסוּ נוֹסוּ מִמַּעַמְקִים
בְּעִזְרַת שׁוֹכֵן עֲרְבוֹת.

אֲזַ עִם נְהִיָּה כְּמוֹ הַיֵּינוּ,
כְּמוֹ יִתְד פִּנְהָ.
אֲזַ אֶדְ שְׁחֹק יִמְלָא פִּינוּ,
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה!

משולחן העורכת / שושנה שרקי

מה צריך אדם / לאה

מה בסך הכל צריך אדם?

לפחות אדם אחד

אחר

שישקף לו את עיניו

שיהדהד לו את קולו

שישבר את בדידותו הקיומית

את החומות השקופות

שבין התוך לבין החוץ לבין התוך

שיחזיק בכפיים רועדות את הנפש

העירמה, השברירית

וינהג בה ברך.

אדם בסך הכל

צריך אדם.

73

כפר הנשיא

